

MRF 2023.147

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 28. april 2023, j.nr. 21/00444

Afslag på dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15 til projektet 'Skæring Børneskov' ændret, så beplantning af hjemmehørende arter kunne ske inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje, da projektet skulle indgå i undervisning og i øvrigt ville bidrage positivt til naturen, men fastholdt afslag inden for den oprindelige strandbeskyttelseslinje. Miljø- og Fødevarerklagenævnet foretog selv væsentlighedsvurdering og vurdering af påvirkning af bilag IV-arter efter habitatbekendtgørelsen. Dissens.

En skole i Aarhus Kommune havde søgt om dispensation til beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen i forbindelse med projektet 'Skæring Børneskov'. Formålet med projektet var bl.a. at forøge klimabevidstheden blandt børn og voksne og give forståelse for vigtigheden af træer og lagring af CO₂ med et udendørs læringsmiljø. Ejendommen, der udgjorde ca. 18,8 ha, var beliggende i hhv. by- og landzone, og dele af ejendommen var beliggende inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje. Området, hvorpå projektet ønskedes etableret, lå ca. 9,5 km nordvest for nærmeste Natura 2000-område. Projektet skulle udføres etapevis, og Aarhus Kommune havde oplyst, at området ville blive omfattet af fredskovspligt ved dispensation. Kystdirektoratet meddelte i november 2020 afslag på dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1. Direktoratet fandt, at den ansøgte beplantning ikke var at betragte som skovrejsning, hvorfor den lempelige dispensationspraksis herfor ikke kunne benyttes, idet projektet skulle udføres etapevis, hvorfor der ville gå lang tid, før området ville få karakter af skov. Direktoratet fandt endvidere, at projektet faldt uden for dispensationspraksis for skoler og andre institutioner, hvorefter direktoratet afviste, at der var tale om et særligt tilfælde, der kunne begrunde dispensation, idet tilplantningen ville have stor landskabelig påvirkning, og at der var andre områder uden for strandbeskyttelseslinjen, som kunne anvendes til beplantning. Afgørelsen blev påklaget af skolen, der bl.a. anførte, at afslaget var ude af trit med nationale og internationale

målsætninger mht. klima, bæredygtighed og biodiversitet. Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt indledningsvis, at projektet ikke var omfattet af den lempelige dispensationspraksis for skoler og andre institutioner eller skovtilplantning med hjemmehørende arter. Nævnets flertal (6 mod 1) fandt dog, at den del af det ansøgte projekt, der lå inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje, udgjorde et særligt tilfælde, hvortil der kunne meddeles dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1. Flertallet lagde herved vægt på projektets tilknytning til skolens undervisning og det positive bidrag til naturen og biodiversiteten i området. Da praksis for etablering af forhold inden for den oprindelige 100-meter strandbeskyttelseslinje er særlig restriktiv, fandt flertallet, at der derimod ikke kunne meddeles dispensation for den del af ansøgningen, der lå inde for denne. Mindretallet ville stadfæste Kystdirektoratets afslag i dets helhed. Afslutningsvis bemærkede nævnet, at projektet ikke ville påvirke Natura 2000-områder væsentligt eller i øvrigt medføre en beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområde for bilag IV-arter, da det nærmeste Natura 2000-område var placeret ca. 9,5 km fra projektområdet, og da projektet ville bidrage positivt til naturen og biodiversiteten i området. På den baggrund blev Kystdirektoratets afslag på dispensation ændret til en dispensation til den del af projektet, der befandt sig inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje, og på vilkår om, at der udelukkende blev tilplantet med hjemmehørende arter som oplyst af klager.

Kommentar: Afgørelsens afsluttende bemærkninger illustrerer, at når Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrer et afslag på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til en dispensation, er nævnets afgørelse omfattet af habitatbekendtgørelsens §§ 6 og 10, så nævnet som minimum skal foretage en væsentlighedsvurdering efter § 6, stk. 1, og en vurdering af, om projektet kan skade yngle- og rasteområder for bilag IV-arter, jf. tilsvarende KFE 2020.1013 Mfk (19/05913) og MRF 2023.174 Mfk. Denne fremgangsmåde må dog forudsætte, at det på det foreliggende grundlag er åbenbart, at dispensationen ikke vil være i strid med habitatbekendtgørelsen. I modsat fald må sagen ophæves og

MRF 2023.147

*hjemvises til førsteinstansen med henblik på yderligere sagsoplysning. Se eksempelvis KFE 2019.673 Mfk (18/09498), hvor nævnet dog valgte den særegne model at ændre et afslag på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til en dispensation, men samtidig hjemviste sagen med henblik på, at Kystdirektoratet kunne sikre overholdelsen af habitatbekendtgørelsen. I et sådant tilfælde vil det nok være mest hensigtsmæssigt, at afslaget på dispensation ophæves, og sagen hjemvises, men således at nævnet tydeligt tilkendegiver, at betingelserne for dispensation i øvrigt er opfyldt, jf. **MRF 2021.173 Mfk**. Som anført i kommentaren til denne afgørelse risikerer en sådan fremgangsmåde imidlertid at trække sagen ud i årevis, hvis den efterfølgende dispensation påklages, hvilket kan begrunde, at der allerede ved den første behandling af ansøgningerne tages stilling til habitatbekendtgørelsens §§ 6 og 10, medmindre det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan imødekommes, som det skete i bl.a. **MRF 2023.165 Mfk**. Selv om afslaget på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen i ovennævnte sag blev delvist ophævet, er der tale om en meget konkret begrundelse, hvorfor afgørelsen ikke kan tages som udtryk for en fravigelsen af den strenge praksis mht. strandbeskyttelseslinjen.*

Ændring af afgørelse i sag om afslag til beplantning som led i projekt [f1] inden for strandbeskyttelseslinjen i Aarhus Kommune

21/00444

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, jf. § 65 b, stk. 1, jf. § 78, stk. 4.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ændrer Kystdirektoratets afgørelse af 24. november 2020 om afslag til beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen på [matr. nr. 1], beliggende [a1], til en dispensation til det ansøgte inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje.

Dispensationen meddeles på vilkår om, at det ansøgte udelukkende tilplantes med hjemmehørende arter.

Dispensationen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet senest 3 år efter Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse, jf. naturbeskyttelseslovens § 66, stk. 2.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 4, har behandlet sagen i nævnets læge afdeling 10, jf. § 3, stk. 1, nr. 10, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 11. december 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af [k1].

Klager har navnlig anført, at

- projektet har til formål at beskytte og tage vare på naturen samt at fremme børns interesse for naturen,
- hensigten med naturbeskyttelsesloven ikke er at beskytte stranden mod et naturfremmende projekt, og
- der efter klagers opfattelse er tale om skovrejsning.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

Ejendommen er beliggende i henholdsvis by- og landzone, og dele af ejendommen er beliggende inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje. Ejendommen er ca. 18,8 ha og består af [k1] landværts det ansøgte område. Området er desuden præget af andre rekreative anlæg som fodboldbaner, herunder en kunstgræsbane, samt baner til boldspil i øvrigt, herunder med underlag af sand. Området, hvor det ansøgte ønskes etableret, består af græsarealer, kun afbrudt af enkelte træer. Den første etape af det ansøgte projekt er under opførelse.

Parallelt mellem ejendommen og kysten ligger [a2]. Omkring skolen ligger villaveje, som er præget af tæt bebyggelse.

Det ansøgte projekt ønskes etableret i tre etaper, hovedsageligt inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje, idet en mindre del af en af etaperne (område 3) er beliggende inden for den oprindelige 100 meter strandbeskyttelseslinje.

Ejendommen er beliggende ca. 9,5 km nordvest for Natura 2000-området nr. 50 Tved Kær ([f2]).[4]

2.2 Den påklagede afgørelse

Kystdirektoratet har den 24. november 2020 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, jf. § 65 b, stk. 1, meddelt afslag til beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen i forbindelse med projektet Skæring Børneskov.

Sagen er indledt ved, at [k1] har ansøgt om at etablere beplantning, der blandt andet har til formål at forøge klimabevidstheden i distriktet blandt børn og voksne, herunder en forståelse for vigtigheden af træer som lagring for CO₂. Det fremgår ligeledes af ansøgningsmaterialet, at man med projektet ønsker at skabe et udendørs læringsmiljø.

I ansøgningsmaterialet har klager oplyst, at beplantningen etableres i tre etaper nær skolen, hvor hver klasse får sin egen parcel. Det fremgår videre, at området i starten vil fremstå som en åben lund, indtil beplantningen fortætter det ansøgte areal. Af ansøgningsmaterialet fremgår endvidere områder, uden for strandbeskyttelseslinjen, hvor etablering af beplantning er mulig.

Det fremgår af afgørelsen, at Kystdirektoratet den 22. september 2020 har varslet afslag til det ansøgte projekt. Direktoratet har efterfølgende afholdt et møde med klager og Aarhus Kommune, hvor projektet blev drøftet.

I den forbindelse har klager oplyst, at klager ikke anser det ansøgte område som et åbent areal, idet der ifølge klager i forvejen er beplantning, og idet det ligger bag henholdsvis et læhegn og en større vej. Klager har videre oplyst, at tilplantningen vil ske med hjemmehørende arter samt planter, buske og træer, der er stedsspecifikke.

Aarhus Kommune har i forbindelse med mødet oplyst, at det er kommunens vurdering, at projektet vil medføre, at der vil blive noteret fredsskovspligt på arealet. Klager har desuden tilkendegivet, at de er villige til at nedskalere projektet for at imødekomme en dispensation.

Kystdirektoratet har i afgørelsen vurderet, at den ansøgte beplantning ikke er at betragte som skovrejsning, hvorfor direktoratets lempeligere dispensationspraksis herfor ikke kan benyttes. Direktoratet har ved vurderingen lagt på, at tilplantningen sker etapevis, og at det derved vil tage lang tid, før området vil fremstå som skov. Direktoratet har ikke tillagt det betydning, at Aarhus Kommune har oplyst, at området vil være omfattet af fredsskovspligt ved en dispensation. Direktoratet har desuden bemærket, at såfremt projektet betragtes som skovrejsning, da ville det ansøgte projekt ligeledes ikke være omfattet af den lempeligere dispensationspraksis for herfor.

I forhold til det i ansøgningsmaterialet angivne læringsforløb, har Kystdirektoratet vurderet, at det ansøgte ikke falder under den dispensationspraksis for skoler og andre institutioner beliggende i den udvidet strandbeskyttelseslinje, som følger af vejledningen.[5] Direktoratet har lagt vægt på, at der er tale om større tilstandsændringer, som ligger søværts den eksisterende bebyggelse.

Kystdirektoratet har vurderet, at der ikke er tale om et særligt tilfælde i henhold til naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, der kan begrunde en dispensation. Direktoratet har navnlig lagt vægt på, at tilplantningen vil have en stor landskabelig påvirkning, idet arealet søværts den eksisterende bebyggelse fremstår åbent trods eksisterende beplantning og terræn. Direktoratet har endvidere lagt vægt på, at der uden for strandbeskyttelseslinjen er udpeget arealer, der kan anvendes til beplantning. Det udgør ifølge direktoratet ikke et særligt tilfælde, at beplantningen indgår som en del af et læringsforløb.

Det forhold, at klager er indstillet på at nedskalere projektet, kan ifølge Kystdirektoratet ikke føre til et andet resultat. Det er direktoratets vurdering, at der alene ved gennemførelsen af første etape vil være tale om en større tilstandsændring, som vil have stor landskabelig påvirkning.

2.3 Klagens indhold

Klager har indledningsvis anført, at afslaget på dispensation er ude af trit med nationale og internationale målsætninger med hensyn til klimaet, bæredygtighed og biodiversitet.

Klager er af den overbevisning, at Kystdirektoratet står i vejen for et projekt, der har til formål at beskytte naturen og er med til at øge børns og unges interesse for naturen. Hertil har klager anført, at projektet bidrager positivt til børnenes fremtidige syn på klima, biodiversitet samt naturen.

Der er i klagen henvist til [k1]s målsætninger med hensyn til bæredygtighed og ideen bag den ansøgte børneskov. Klager har anført, at opførelsen af den ansøgte børneskov ved skolen harmonerer med Danmarks skovvision. Klager er desuden uenig i, at projektet vil have en stor påvirkning af kystlandskabet. Hertil har klager anført, at arealet, hvor børneskoven ønskes opført, ikke kan opfattes som en del af kysten og dettes landskab.

Af klagen fremgår endvidere, at Kystdirektoratet burde have besigtiget området for at se, at området ikke fremstår åbent. Klager har hertil anført, at der ligger bebyggelser og flere træer neden for skolen og området ligger mellem tre og fem meter højere end kysten. Desuden har

klager bemærket, at de oprindelige sigtelinjer vil blive opretholdt af hensyn til naboer, der har udsigt over bugten.

Klager har videre anført, at det ansøgte projekt udgør et særligt tilfælde, hvortil der bør meddeles dispensation, fordi det skal benyttes til undervisning. Klager har i forlængelse heraf henvist til en afgørelse fra Kystdirektoratet,^[6] hvor direktoratet meddelte dispensation til et anlæg, der skulle understøtte undervisningsaktiviteter. Det fremgår videre af klagen, at det ansøgte har en stor betydning for den undervisning, der skal understøtte en mere klimabevidst generation. Til det af direktoratet anførte om, at der er områder uden for strandbeskyttelseslinjen, der kan benyttes, har klager anført, at disse områder ligger tæt på en bæk, og derfor ikke kan benyttes til skovrejsning.

Det fremgår endvidere af klagen, at det ansøgte medvirker til at værne om naturen og miljøet i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens formålsbestemmelse samt understøtter friluftslivet. Klager har henvist til, at Kystdirektoratet i andre tilfælde har meddelt dispensation til anlæg, der understøtter friluftslivet.^[7]

Klager har yderligere henvist til, at Kystdirektoratets i andre tilfælde har meddelt dispensation til at tilføje terrasser, bænke, borde eller genopbygge, ombygge, opføre beboelse eller andre bygninger inden for strandbeskyttelseslinjen.

2.4 Kystdirektoratets bemærkninger til klagen

Kystdirektoratet har den 12. januar 2021 fremsendt deres bemærkninger til klagen. For så vidt angår de af klager nævnte afgørelser,^[8] har direktoratet bemærket, at disse ikke kan sammenlignes med nærværende sag, da der var tale om mindre foranstaltninger til friluftslivet, som dermed faldt under den lempeligere dispensationsadgang herfor.

Til det af klager anførte om, at det ansøgte ikke vil påvirke kystlandskabet, har Kystdirektoratet bemærket, at strandbeskyttelseslinjen også tilsigter at beskytte de umiddelbare bagvedliggende kystområder mod indgreb.

Kystdirektoratet har desuden bemærket, at det forhold, at sigtelinjerne for naboerne bevarer, og at området ved Skæring Bæk er lavtliggende, ikke kan føre til en anden vurdering. Direktoratet har herved lagt vægt på det ansøgte størrelse.

Afslutningsvist har Kystdirektoratet bemærket, at tilplantning af skolens areal inden for strandbeskyttelseslinjen ikke er den eneste måde at fremme biodiversiteten i området.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Følgende medlemmer af Miljø- og Fødevarerklagenævnet har deltaget i sagens behandling: Klaus Meinby Lund (formand), fhv. landsdommer Eva Staal og landsdommer Olaf Tingleff, og de læge medlemmer Pelle Andersen-Harild, Lene Hansen, Kristian Pihl Lorentzen og Jens Vibjerg.

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for strandbeskyttelseslinjen, herunder foretage bebyggelse, beplantning, udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af strandene og de umiddelbart bagvedliggende kystområder mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, kan der kun i særlige tilfælde meddeles dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Der kan derfor kun dispenseres, hvis særlige forhold taler for det, herunder hvis der er tale om et nødvendigt formål, som bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse, og der ikke ved en dispensation skabes præcedensvirkning i strid med det generelle formål med reglerne. Bestemmelsen administreres i praksis meget restriktivt.

Det fremgår af Vejledning om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningszonen^[9], at for så vidt angår skoler og lignende institutioner, der findes i beskyttelseszonerne, bør der i almindelighed meddeles dispensation til relativt begrænsede tilstandsændringer, herunder opførelse af ny bebyggelse, som institutionen anser for ønskelige. Der bør dog kun i rene undtagelsestilfælde dispenseres til tilstandsændringer søværts den eksisterende bebyggelse.

Af bemærkningerne til kystloven under overskriften *Jordbrugserhvervene* fremgår, at de udvidede beskyttelseslinjer ikke indebærer restriktioner over for den eksisterende skovdrift, men indeholder i lighed med de eksisterende 100 m linjer et forbud mod ny skovtilplantning. Forbuddet forudsættes dog som hidtil administreret således, at der kan forventes dispensation til skovtilplantning med naturligt hjemmehørende løvtræarter som eg, bøg, birk, ask, el, lind m.v. i det omfang, det ikke er i strid med konkrete landskabelige hensyn.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at det ansøgte ikke falder ind under den lempeligere dispensationspraksis for skoler og andre institutioner, som det fremgår af vejledningen. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at den ansøgte børneskov vil blive etableret søværts bebyggelsen på ejendommen.

Det er endvidere Miljø- og Fødevarerklagenævnets opfattelse, at projektet ikke er omfattet af den dispensationspraksis, der følger af bemærkningerne til 1994-kystloven, for så vidt angår skovtilplantning med hjemmehørende arter, idet ansøger ikke er et jordbrugserhverv.

Et flertal i Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at den del af det ansøgte projekt om Skæring Børneskov, der ligger inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje, udgør et særligt tilfælde, hvortil der kan meddeles dispensation i medfør af naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1. Nævnet har ved vurderingen lagt på, at det ansøgte skal indgå i skolens undervisning, og at projektet vil bidrage positivt til naturen og biodiversiteten i området.

Flertallet har endvidere lagt vægt på, at praksis for etablering af forhold inden for den oprindelige 100-meter strandbeskyttelseslinje er særlig restriktiv, hvorfor der ikke kan gives dispensation til den del af det ansøgte, der ligger inden for denne.

Mindretallet (Pelle Andersen-Harild) finder, at der ikke er tale om et sådan særligt tilfælde, hvortil der kan meddeles dispensation. Mindretallet har lagt vægt på, at beskyttelsesinteressen for strandbeskyttelseslinjen er tungtvejende, og at det forhold, at

børneskoven skal bruges til undervisning, samt at der skal plantes hjemmehørende arter, der eventuelt vil bidrage positivt til naturen i området, ikke udgør et særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med stemmeflertallet.

Kystdirektoratet skal ved behandling af sager efter naturbeskyttelsesloven overholde almindelige forvaltningsretlige principper, herunder lighedsgrundsætningen.

Lighedsgrundsætningen indebærer, at sammenlignelige sager som udgangspunkt skal have samme resultat. Direktoratet må ikke udøve usaglig forskelsbehandling, dvs. at der skal være en saglig begrundelse for at nå til forskellige resultater, hvis der er tale om forhold som i det væsentligste er ens.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet vurderer på det foreliggende grundlag, at der ikke er holdepunkter for at antage, at den påklagede afgørelse er udtryk for usaglig forskelsbehandling af klager. Nævnet har herved lagt vægt på, at de af klager anførte afgørelser fra Kystdirektoratet ikke er direkte sammenlignelige med nærværende klagesag.

Det følger af habitatbekendtgørelsens [10] § 6, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, hvis det ansøgte projekt i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Vurderingen skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 4.

Det følger endvidere af habitatbekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a. Vurderingen i forhold til bilag IV-arter skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 2.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at projekt [f1] ikke i sig selv, eller i forbindelse med andre planer eller projekter, vil påvirke Natura 2000-området væsentligt, eller i øvrigt medføre en beskadigelse/ødelæggelse af plantearter, eller yngle- eller rasteområde for de dyrearter, som fremgår af habitatdirektivets bilag IV. Nævnet har lagt vægt på, at det nærmeste Natura 2000-område ligger ca. 9,5 km væk fra den ansøgte børneskov og at udpegningsgrundlaget for området udelukkende består af plantearter. Det er endvidere nævnets vurdering, at projektet vil bidrage positivt til naturen og biodiversiteten i området ved tilplantning med hjemmehørende arter.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrer Kystdirektoratets afgørelse af 24. november 2020 om afslag til beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen på [matr. nr. 1], beliggende [a1], til en dispensation til det ansøgte inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje.

Dispensationen meddeles på vilkår om, at det ansøgte udelukkende tilplantes med hjemmehørende arter.

- [1] Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.
- [2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved lov nr. 900 af 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og forskellige andre love.
- [3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.
- [4] Se <https://mst.dk/media/235451/n50-natura-2000-plan-2022-27-tved-kaer.pdf> (<https://mst.dk/media/235451/n50-natura-2000-plan-2022-27-tved-kaer.pdf>).
- [5] Vejledning om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningszone, afsnit 5.4 offentlige anlæg.
- [6] Kystdirektoratets afgørelse, j. nr. 20/02639-3.
- [7] Kystdirektoratets afgørelse, j.nr. 20/02260-11.
- [8] J.nr. 20/026396-3 og 20/02260-11.
- [9] Side 18, afsnit 5.4.
- [10] Bekendtgørelse nr. 2091 af 12. november 2021 om udpegning og administration i internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Sag:

21/00444

Dato:

28. april 2023.

Emner:

NBL - beskyttelses...

Highlight: Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)